

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 147/13
U Luxembourg, 14. studenog 2013.

Presuda u predmetu C-4/11
Savezna Republika Njemačka / Kaveh Puid

Kada država članica ne može prebaciti tražitelja azila u državu članicu odgovornu za razmatranje njegovog zahtjeva zbog opasnosti od povrede njegovih temeljnih prava u toj državi, dužna je odrediti neku drugu državu članicu kao odgovornu za to razmatranje

Međutim, načelno nije dužna sama razmotriti zahtjev

Uredba „Dublin II“¹¹ navodi kriterije koji omogućavaju određivanje države članice nadležne za razmatranje zahtjeva za azil koji je podnesen u Uniji – načelno je odgovorna samo jedna država članica. Kada tražitelj azila svoj zahtjev postavi u državi članici na koju ta Uredba ne ukazuje kao na odgovornu, Uredba određuje postupak prebacivanja tražitelja azila u odgovornu državu članicu. Međutim, u takvoj situaciji, država članica kojoj je podnesen taj zahtjev može odlučiti da ne prebaci tražitelja u državu članicu i da sama razmotri zahtjev.

Kaveh Puid, iranski državljani, protupropisno je došao u Njemačku preko Grčke. Njegov zahtjev za azil, koji je podnio u Njemačkoj, proglašen je nedopuštenim jer je, na temelju Uredbe, Grčka bila država članica odgovorna za razmatranje tog zahtjeva. Stoga je K. Puid prebačen u Grčku. Međutim, on je podnio tužbu sa zahtjevom da se ukine odluka kojom je odbijen njegov zahtjev, a koji je Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (upravni sud u Frankfurtu na Majni, Njemačka) usvojio. Taj je sud smatrao da je Njemačka dužna razmotriti zahtjev uzimajući u obzir uvjete prihvata tražitelja azila i obradu zahtjeva za azil u Grčkoj. Njemačke vlasti su naknadno K. Puidu priznale status izbjeglice.

S tim u svezi, Hessischer Verwaltungsgerichtshof (upravni sud savezne zemlje Hessen, Njemačka), kojem je podnesena žalba na odluku Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, zatražio je od Suda pojašnjenje vezano za određivanje države koja je dužna razmotriti zahtjev za azil. Njemački sud želi saznati proizlazi li iz Uredbe subjektivno pravo za tražitelja azila da od države članice zahtijeva da razmotri njegov zahtjev ako ga ta država, zbog opasnosti od povrede njegovih temeljnih prava, ne može prebaciti u državu članicu koja je prvotno određena kao odgovorna.

U svojoj današnjoj presudi Sud najprije podsjeća da je država članica ne smije prebaciti tražitelja azila u državu članicu koja je prvotno određena kao odgovorna kada sustavne nepravilnosti u postupku azila i uvjeti prihvata tražitelja azila u državi članici koja je prvotno određena kao odgovorna predstavljaju ozbiljne i utvrđene razloge za uvjerenje da će tražitelj biti izložen stvarnoj opasnosti od podvrgavanja neljudskom i ponižavajućem postupanju².

S tim u svezi, Sud utvrđuje da u takvoj situaciji država članica **može**, na temelju Uredbe, odlučiti da sama razmotri zahtjev. Međutim, Sud pojašnjava da, ako se ta država članica ne pozove na tu ovlast,

¹¹ Uredba Vijeća (EZ) br. 343/2003 od 18. veljače 2003. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje (SL L 50, str. 1.).

² Presuda Suda od 21. prosinca 2011., spojeni predmeti N.S. / Secretary of state for the Home Department (C-411/10) i M.E. i dr. / Refugee Applications Commissioner Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10), vidjeti i priopćenje za medije br. 140/11.

u načelu **nije dužna razmotriti zahtjev**. U tom slučaju mora odrediti državu članicu koja je odgovorna za razmatranje zahtjeva za azil nastavljajući ispitivanje kriterija navedenih u Uredbi. Ako je ne može odrediti, prva država u kojoj je zahtjev podnesen, odgovorna je za njegovo razmatranje.

Naposljetku, Sud ističe da država članica u kojoj se nalazi tražitelj azila mora voditi računa o tome da situaciju u kojoj su povrijeđena temeljna prava tog tražitelja ne pogorša nerazumno dugim trajanjem postupka određivanja odgovorne države članice (35). Stoga je po potrebi dužna sama razmotriti zahtjev.

NAPOMENA: Prethodno pitanje omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute pitanje Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Dimana Todorova ☎ (+352) 4303 3708